

Ciało Doskonałe Czarne

Kacper Kłos

27 marca 2025

Abstract

1 Podstawy Teoretyczne

Jedną z podstawowych metod wymiany ciepła między ciałami jest promieniowanie. Promieniające ciało można opisać za pomocą 3 stałych:

- współczynnik absorpcji A - ułamek promieniowania jaki zostaje wchłonięty po padnięciu na ciało.
- współczynnik odbicia R - ułamek promieniowania jaki zostaje odbity po padnięciu na ciało.
- współczynnik transmisji T - ułamek promieniowania jaki zostaje przepuszczony przez ciało po padnięciu na nie.

Wszystkie stałe muszą sumować się do 1 ($A+R+T = 1$). Przydatnym uogólnieniem jest ciało doskonale czarne które cechuje $A = 1$ w całym zakresie widma promieniowania.

Wzory używane przy mówieniu o promieniowaniu to: Strumień promieniowania danej długości fali w zależności od temperatury dla ciała doskonale czarnego:

$$I(T, \lambda) = \frac{2\pi c^2 h}{\lambda^5} \cdot \frac{1}{\exp(\frac{hc}{\lambda kT}) - 1} \quad (1)$$

Oraz wynikające z niego prawo Stefana-Boltzmanna będące sumą po wszystkich długościach fal wzoru 1:

$$J_{CDC}(T) = \sigma T^4 \quad (2)$$

Gdzie σ jest stałą Stefana-Boltzmanna.

Wzór ten można uogólnić na ciała inne niż doskonale czarne wprowadzając stałą ϵ definiującą zdolność emisyjne ciała, przekształcając wzór 2 na:

$$J(T) = \epsilon \sigma T^4 \quad (3)$$

Korzystając z tych wzorów możemy znaleźć moc jaką będzie wypromieniowywać dana powierzchnia. Jako że ciało emituje promieniowanie przez swoją temperaturę ale zarazem przyjmuje promieniowania z otoczenia otrzymujemy wzór:

$$\Delta P = AS\sigma(T^4 - T_{ot}^4) \quad (4)$$

W którym A - absorpcja, S - pole powierzchni ciała.

W przypadku ciał punktowych energia będzie izotropowo rozproszona na powierzchni sfery co prowadzi nas do wzoru na strumień mocy:

$$J(r) = \frac{AS\sigma(T^4 - T_{ot}^4)}{4\pi r^2} \quad (5)$$

2 Układ Doświadczalny

Podstawowym narzędziem z jakiego będziemy korzystać jest detektor promieniowania termicznego (PASCO TD-8553) dla którego zależność mierzonego napięcia od strumienia mocy jaki pada na miernik jest linowa:

$$U_d = \alpha J_{pad} - \beta \quad (6)$$

Detektor w pomiarach będzie podłączony do miernika uniwersalnego BRYMEN BM827s do pomiaru napięcia.

2.1 Kostka Lesliego

W pierwszej części doświadczenia zbadamy emisyjność różnych powierzchni kostki Lesliego (3B Scientific Physics U8498299-230). Kostka składa się z 4 powierzchni: czarnej, białej, metalowej matowej oraz metalowej błyszczącej, do tego kostka może zostać podgrzana od $40\text{ }^{\circ}\text{C}$ do $120\text{ }^{\circ}\text{C}$. Detektor promieniowania kierujemy na kostkę i mierzymy promieniowania dla różnych powierzchni przy zmienianiu temperatury. Kluczowe jest zasłanianie detektora osłoną podczas oczekiwania na nagrzanie próbki aby nie nabrał temperatury zakłcającej pomiar. W trakcie doświadczenia musimy także zmierzyć napięcie jakie pokazuje detektor podczas bycia zasłoniętym a żeby móc zidentyfikować jaka część promieniowania pochodzi od ścian a jaka od otoczenia. Przy najwyższej temperaturze zbadamy co pokazuje detektor przy zasłonięciu ścianki czarnej przez szklany ekran.

Zdjęcie

2.2 Lampa Stefana-Boltzmana

W tej części przeprowadzimy walidację prawa Stefana-Boltzmana. Ustawiamy detektor i żarówkę na szynie z zaznaczonymi odległościami.

Zdjęcie

Na początku żarówka i detektor są ustawione blisko siebie żeby zmierzyć zależność strumienia mocy od temperatury. Żarówkę podłączamy do generatora i mierzymy napięcie oraz natężenie na żarówce za pomocą dwóch mierników BRYMEN BM805s. Zależność temperaturową możemy wyznaczyć wzorami [1]:

$$T = \frac{R - R_{ref}}{\alpha R_{ref}} + T_{ref} \quad (7)$$

We wzorze $T_{ref} = 300\text{ K}$ a $R_{ref} = 0,277\text{ }\Omega$, a α opisywane jest zależnością:

$$\alpha(K^{-1}) = 0,00407 \cdot \left(\frac{R}{R_{ref}}\right)^{0,11778}$$

Z mierzonych wartości opór otrzymujemy przez prawo ohma:

$$R = \frac{U}{I}$$

Przy pomiarze z najwyższą temperaturą sprawdzamy co się stanie gdy pomiędzy detektor a żarówkę wstawimy szklany ekran. Po wykonaniu pomiarów zależnych od temperatury, mierzymy zależność od odległości pozostawiając temperaturę stałą poprzez przesówanie detektora na szynie.

3 Wyniki Pomierów

We wszystkich pomiarach będziemy korzystać ze zmierzonej stałej temperatury pomieszczenia $T_0 = 22^\circ C$. Ważne też jest wspomnieć że w poniższej analizie średnią zmiennej x oznaczamy \bar{x} , błąd statystyczny s_x , błąd pomiarowy δx a błąd całkowity $u(x)$. Wzór na sumaryczny błąd z jakiego będziemy korzystać w momencie kiedy jest kilka punktów pomiarowych to:

$$u(x) = \sqrt{s_x^2 + (\frac{\delta x}{\sqrt{3}})^2} \quad (8)$$

Gdy pomiar jest pojedynczy to $u(x) = \delta x$.

Nadmiernie będziemy też korzystać z równania na propagację błędów:

$$\delta f(x) = \sqrt{\sum_{i=1} (\frac{df}{dx_i} \delta x_i)^2} \quad (9)$$

3.1 Kostka Lesliego

Nr	$T [^\circ C]$	U_b [mV]	U_w [mV]	U_{ms} [mV]	U_{mm} [mV]	U_s [mV]
1	50	2,05	2,05	0,17	0,53	0,15
2	55	2,56	2,56	0,18	0,63	0,15
3	60	2,94	2,93	0,23	0,71	0,15
4	65	3,45	3,41	0,25	0,80	0,17
5	70	3,89	3,89	0,26	0,95	0,21
6	75	4,43	4,40	0,29	1,04	0,19
7	80	4,97	4,94	0,32	1,16	0,17
8	85	5,43	5,41	0,34	1,28	0,14
9	90	5,95	5,85	0,38	1,39	0,14
10	95	6,52	6,48	0,42	1,53	0,17
11	100	7,12	7,06	0,45	1,71	0,19
12	105	7,66	7,63	0,50	1,85	0,21
13	110	8,34	8,32	0,54	2,06	0,24
14	115	8,87	8,85	0,58	2,15	0,26
15	120	9,52	9,52	0,63	2,34	0,25

Tablica 1: Pomiary napięcia dla różnych powierzchni w funkcji temperatury.

Bane uzyskane z badania kostki Lesliego widzimy w tabeli 1, napięcia są mierzone kolejno dla: U_b - strona czarna, U_w - strona biała, U_{ms} - strona metaliczna błyszcząca, U_{mm} - strona metaliczna matowa i U_s - zasłona blokująca promieniowanie. W tabeli 1 widzimy że pomiary dla ściany czarnej i białej są na podobnym poziomie, podczas gdy ściana metalowa błyszcząca ledwo pokazywała wartości większe od promieniowania otoczenia, a napięcia wywoływane przez ścianę metalową matową były mniejwięcej stale 4x mniejsze od ściany czarnej, lecz około 3x większe od drugiej metalowej ściany. Przeanalizujemy dogłębnie dane aby dowiedzieć się więcej o charakterystyce każdej ze ścian.

Wyznamy błąd obserwowany podczas badania kostki. Na ekranie kostki Lesliego widzieliśmy drobne zmiany temperatury dlatego jej błąd uznajemy jako $\delta T = 1^\circ C$. Podczas gdy błąd z jakim mierzyliśmy napięcie otrzymujemy z instrukcji multimetru [2] dla naszego zakresu wynosi $\delta U = 0,0012 \cdot U + 0,02[mV]$. Co pozwala nam wyznaczyć błąd dla U_s i jej średnią wartość:

$$\bar{U}_s = 0,186[mV], \quad s_{U_s} = 0,039[mV], \quad U_s = 0,021[mV], \quad U_s = 0,04[mV] \quad (10)$$

Otrzymaną wartość (10) możemy odjąć od każdej ze zmierzonych napięć aby otrzymać jedynie wkład promieniowania pochodzący od kostki otrzymując U' dla każdej ze stron.

Sprawdźmy czy zależność od temperatury zgadza się z przewidywanym prawem Stefana-Boltzmana (2) poprzez dopasowanie linii do wykresu $U'(T^4)$ dla wszystkich materiałów.

ZDJĘCIE

Przyczyna błędu otrzymanego w dopasowaniach dla wykresów ?? zależy od materiału, możemy to zaobserwować na wykresach $U'(T^4)$. Wszystkie powierzchnie posiadają te same błędy dla temperatur i w przypadku powierzchni czarnej i białej to jest główny błąd jaki widzimy. Natomiast gdy przejdziemy do ścian metalowych których promieniowanie powodowało znacznie mniejsze napięcie na detektorze, błąd pochodzący z tego pomiaru zaczyna mieć większy wpływ. Szczególnie jest to widoczne na wykresie ?? dla ściany metalowej błyszczącej. Trzeba wspomnieć też o przyczynach niektórych błędów. Napięcie otoczenia mierzyliśmy podczas zasłonięcia kostki osłoną, lecz jak jest to widoczne w tabeli 1 napięcie to znacznie się stosunkowo zwiększyło, najprawdopodobniej przez nagrzanie osłony. Podobnie istnieje ryzyko że zapisaliśmy wartość napięcia za szybko. Starając się nie nagrzać detektora odkrywaliśmy go jak najkrócej lecz tak by napięcie mogło się ustabilizować, jednak w przypadku dużych temperatur trudno jest stwierdzić kiedy napięcie się ustabilizowała a kiedy rośnie z powodu nagrzania detektora.

Jako że w trakcie wszystkich pomiarów trzymaliśmy detektor nieruchomo możemy wyznaczyć emisyjność w prawie Stefana-Boltzmana (3) znając emisyjność jednej ze stron i porównując ich dopasowanie. Zatem założmy że strona czarna posiada $\epsilon_b = 0,95$ przy innych parametrach identycznych dla każdej ściany skorzystamy z wzoru:

$$\epsilon_o = \epsilon_b \frac{a_o}{a_b} \quad u(\epsilon_o) = \epsilon_o \sqrt{\left(\frac{u(a_o)}{a_o}\right)^2 + \left(\frac{u(a_b)}{a_b}\right)^2} \quad (11)$$

We wzorze ϵ_o jest emisyjnością innego materiału, a stałe a_b i a_o to współczynniki kierunkowe dla krzywej jakie otrzymaliśmy z dopasowania liniowego. Do otrzymania $u(\epsilon_o)$ wykorzystaliśmy wzór na propagację błędów (9). Podstawiając wartości z (??) do (11) otrzymane wartości otrzymujemy:

WARTOŚCI

3.2 Żarówka Boltzman

Nr	$U_{\text{żarówka}}$ [V]	$I_{\text{żarówka}}$ [A]	U_{czujnik} [mV]	$U_{\text{otoczenie}}$ [mV]
1	0,828	0,919	0,15	0,05
2	1,775	1,191	1,13	0,05
3	2,725	1,432	2,89	0,05
4	3,681	1,648	5,68	0,07
5	4,64	1,847	9,12	0,08
6	5,60	2,033	12,31	0,06
7	6,57	2,207	16,15	0,09
8	7,53	2,370	20,25	0,08
9	8,50	2,524	25,13	0,10
10	9,47	2,671	30,24	0,11

Tablica 2: Pomiar napięcia na detektorze dla różnych temperatur źródła promieniowania.

Następnie przebadajmy zależność promieniowania od odległości źródła.

Nr	d [cm]	U_d [mV]	U_s [mV]
1	149	30,58	0,12
2	144	9,29	0,10
3	139	4,11	0,11
4	134	2,36	0,11
5	129	1,52	0,11
6	124	1,08	0,08
7	119	0,82	0,06
8	114	0,64	0,05
9	109	0,52	0,05

Tablica 3: Pomiar napięcia na detektorze dla różnych odległości detektora od źródła.

W tabeli 3 d oznacza dystans jaki odczytaliśmy na szynie w momencie gdy żarówka znajdowała się na $d_0 = 154[cm]$. Na podstawie wzorów (5) oraz (6) zakładamy że napięcie będzie proporcjonalne do $\frac{1}{r^2}$. W celu przetestowania tej hipotezy dopasujemy krzywą do zależności $\log(U'(\log(r)))$ gdzie $r = |d - d_0|$ a $U' = U_d - \bar{U}_s$.

3.3 Transmisyjność Szkła

4 Podsumowanie

Literatura

- [1] *Badanie Promieniowania Termicznego*, Uniwersytet Warszawski, Aneta Drabińska.
- [2] brymen.eu/wp-content/uploads/biall/102091/102091.KARTA_EN..2015-07-08.1.pdf, miernik uniwersalny BRYMEN BM827s.
- [3] https://static.eleshop.nl/mage/media/downloads/bm805_datasheet.pdf, miernik uniwersalny BRYMEN BM 805s.